

Nr 111.

Av herr **Hagberg** i Malmö, *angående tullskyddet för slipskivor, polerpapper och polerduk.*

Bland slip- och polermedel av olika slag, avsedda i första hand till bearbetning av olika metaller samt trä, äro *slipskivor*, *polerpapper* och *polerduk* de viktigaste. Sedan flera årtionden tillbaka hava dessa artiklar varit föremål för tillverkning i fabriksmässig skala inom landet. Av varuslagen i fråga hänföras *slipskivor* i den gällande tulltaxan till nr 649 med en tull av 25 kronor för 100 kg., *polerpapper* till nr 661 med en tull av 7 kronor och *polerduk* till nr 662 med en tull av 25 kronor för 100 kg. Dessa tullsatser hava varit gällande sedan år 1911.

Vid en närmare undersökning visar det sig emellertid, att den sammanlagda importen av artiklarna i fråga såväl före som efter kriget uppgått till 40 à 50 procent av förbrukningens värde. Sålunda var importen år 1913 0.47 miljoner kronor och förbrukningen 0.83 miljoner; år 1929 1.56 respektive 3.13 miljoner samt 1932 1.14 respektive 2.58 miljoner kronor. Förhållandena före kriget få måhända sin förklaring däruti, att de inhemska fabrikerna ej hunnit få den erfarenhet, som erfordrades, men numera hava dessa nått en utveckling, baserad på mångårig erfarenhet, som gör att deras tillverkningar kunna upptaga konkurrensen med de förnämsta märkena på världsmarknaden. Endast vissa fabrikat såsom gummibundna slipskivor, vattenbeständigt polerpapper, vissa specialartiklar för skoindustrien m. fl. kunna emellertid ej av en eller annan anledning med ekonomisk vinst tillverkas inom landet. Såsom skäl härför angives, dels att ett visst fabrikat är patentskyddat, dels att den inhemska förbrukningen av vissa artiklar är så ringa, att en tillverkning därav ej lönar sig, dels ock att anskaffningskostnaderna för maskiner för framställning av exempelvis vattenbeständigt polerpapper äro så höga, att intet svenskt företag, så länge tullskyddet är så lågt, vågar investera måhända flera hundra tusen kronor.

Huvudskälet för den ogynnsamma relationen mellan import och förbrukning får dock sökas i de nu rådande tullförhållandena. Sålunda utgjorde tullen i procent av importmedelvärdet år 1932 för slipskivor 6.4 procent, för polerpapper 2.3 och för polerduk 5.2 procent. Det är emellertid icke nog med att tullskyddet är lågt, bristen på differentiering reducerar därjämte tullskyddet för de lättare artiklarna, för vilka kostnaderna för råvarorna utgöra en ringa del, till så gott som ingenting, vilket särskilt gynnar

importen av mindre slipskivor samt polerpapper och -duk av mindre kornstorlek. För år 1932 exempelvis utgjorde slipskivetillverkningens medelvärde per kg. kronor 2.97, då importens var kronor 3.91. Beträffande polerpapper och polerduk stiger också värdet per viktsenhet ju finare kornstorleken å slipmedlet är, vilket givetvis innebär att tullen reduceras i den mån kornigheten minskas. Härtill kommer emellertid att råvarutullen gör sig alltmera gällande ju finare kornigheten är, vilket innebär att nettotullskyddet många gånger borteliminerar och att tullskyddet rent av blir negativt.

Det hade ur flera synpunkter varit önskvärt, att en differentiering av ifrågavarande tullpositioner kunnat göras, varvid hänsyn tagits för slipskivor till vikten per styck och för polerpapper och -duk till vikten per ytenhet. Om emellertid en dylik uppdelning skulle bli verkligt effektiv, måste flera viktsgrupper inom varje tullposition införas, varigenom bland annat själva förtullningen skulle avsevärt försvåras. Därjämte förekommer bland polerpapper och -duk en hel del nedskurna, utstansade eller på annat sätt tillformade artiklar, vilka icke kunna hänföras till någon bestämd viktsgrupp. Det vill därför synas, som om enda framkomliga vägen att åt ifrågavarande industri lämna det skydd den är i behov av vore att åsätta artiklarna i fråga en värdetull, som för slipskivor, vilkas tillverkning ej är nämnvärt belastad av råvarutullar, lämpligast bör fastställas till 15 procent och för polerpapper och -duk till 20 procent.

Det bör tilläggas, att därest industrien i fråga får det tullskydd den behöver för att framgångsrikt kunna upptaga konkurrensen med utlandet arbetstillfällen kunna beredas för flera hundra personer.

Med stöd av det anförda hemställes, att riksdagen ville besluta,

att tullen å de till tulltaxans nr 649 hänförliga artiklar sättes till 15 procent av värdet samt å de till nr 661 och 662 hänförliga till 20 procent av värdet.

Stockholm den 19 januari 1934.

Erik Hagberg.